

nisterens svar herpå. Se også Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne, spalte 7104 og 7109 vedrørende lovforslagets 1. behandling.

Til de nævnte omstændigheder kommer meget andet. Herunder at 1890'ernes a-kasseordning, som den er blevet omforandret gennem det 20. århundrede (og især i 1970'erne og 1980'erne), ikke står til at redde som fundament for 1990'ernes samfundshjælp til arbejdsløse, og i det virkelige liv er der adskillige typer af sammenflydninger, som umuliggør opdelingen af den arbejdende befolkning i to adskilte grupper (lønansatte og selvstændigt næringsdrivende). I hele sin grundopbygning har arbejdsløshedsunderstøttelsesloven alene øje for, hvordan fabriksarbejderens forhold var i 1880'erne. Og der er som bekendt sket nogle nydannelser i samfundsforhold og levevilkår siden da.

Fra første færd har fremskridtsbevægelsen påvist, at løsningen ligger i det § 75-forslag, seneste udgave: lovforslag nr. L 254 af 12. april 1988, som var så grimællingbandlyst indtil indværende folketingssamling, hvor socialminister, arbejdsminister og visse Socialdemokrater (omkring Mogens Lykketoft og Jytte Hilden), uden at takke deres inspirationskilde har nærmet sig mere og mere til fremskridtsnytænkningen.

Det må forventes, at den rene § 75-vare inden alt for længe bliver vedtaget af Folketinget.

I overgangsperioden indtil da kan man da godt med arbejdsministeren søge at bygge på 1976-modellen, når man blot gør sig klart, at noget makværk er det og noget makværk forbliver det. Også efter at der er klippet en hæl her og hugget en tå dér.

Ud fra disse synspunkter indstiller Fremskridtspartiet lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Hvad arbejdsministerens provenuberegninger angår, har han, tilsyneladende fra den blå luft, grebet den antagelse, at det kun skulle være 2 pct. af de ledige selvstændige, som har negative beregningsgrundlag eller så lave positive beregningsgrundlag, at de af den grund ikke søger arbejdsløshedsunderstøttelse (se svarene på udvalgs spørgsmål 11 og 58). Hvis det skulle have sin rigtighed, får næsten alle i dag en høje-

re understøttelse end det minimumsbeløb på 259 kr., som hele lovforslaget først og fremmest går ud på at knæsatte, og L 209 kan derved betegnes som »Viel Geschrei und wenig Wolle«.

Endvidere er ministeren totalt på herrns mark, vedrørende hvor mange medlemmer de selvstændiges a-kasser vil få, når hans forslag ville blive gennemført (jf. svarene på udvalgs spørgsmål nr. 56 og 57). Med andre ord er det overvejende sandsynligt, at der ved forslagets vedtagelse på ny vil blive tale om stigninger i de offentlige udgifter, ud over hvad regeringen har foregøglet Folketinget.

Videre fremgår det af arbejdsministerens svar til udvalget, f.eks. på spørgsmål nr. 60, 61 og 62, at han mener, at den, der er selvstændig, i forhold til skattesystemet meget vel kan være lønmodtager i henhold til arbejdsløshedsunderstøttelsesreglerne, og at den, som arbejdsministeren anser som selvstændig, meget vel kan være lønmodtager, når han betragtes med skatteministerens øjne. Ude i det virkelige liv vil en sådan dårligt gennemarbejdet løsning kun sprede forvirring og uforståenhed. Det drejer sig jo om de samme mennesker af kød og blod, der i pressede krisesituationer kan blive behandlet på den dårligst mulige måde i det ene system, fordi han dér anses som lønmodtager, og også i det andet system, fordi han dér betragtes som selvstændig næringsdrivende. En lovgivning af den art tjener ikke Folketinget til ære.

Ganske det samme gælder når det af ministerens svar på udvalgs spørgsmål nr. 63 synes at fremgå, at om en person er iværksætter på tilsvarende vis afgøres helt forskelligartet, alt efter om den pågældende har at gøre med regler skrevet i Arbejdsministeriet, i Industriministeriet, i Skatteministeriet eller i Socialministeriet.

Som reglerne er indrettet, kan en familie i vanskeligheder få helt andre understøttelsesforhold, hvis de venter en dag mere eller mindre med at ophøre med en dødsjervirksomhed, og afhængigt af, hvordan de periodiserer indtægter og udgifter, jf. bl.a. svaret på udvalgs spørgsmål nr. 69.

Ministerens svar på udvalgs spørgsmål nr. 65 og 66 afslører, at han har begået en lignende